

Az Østre Landsret (Dánia) 2004. augusztus 3-i végzésével a Hans Markus Kofoed kontra Skatteministeriet ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-321/05. sz. ügy)

(2005/C 257/10)

(Az eljárás nyelve: dán)

Az Østre Landsret (Dánia) 2004. augusztus 3-i végzésével, amely 2005. augusztus 23-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Hans Markus Kofoed kontra Skatteministeriet ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közöségek Bíróságához.

Az Østre Landsret a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését: Úgy kell-e értelmezni a különböző tagállamok társaságainak egyesülésére, szétválására, eszközátruházására és részesedéscseréjére alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 1990. július 23-i 90/434/EGK tanácsi irányelv 2. cikkének d) pontját, hogy nem valósul meg részesedéscsere az irányelv értelmében abban az esetben, ha a részesedéscserében érintett személyek a cseréről szóló megállapodással egy időben anélkül, hogy magukat jogilag elköteleznék, arról nyilatkoznak, hogy szándékukban áll a megszerző gazdasági társaságnak a cserét követő első közgyűlésén olyan osztalékfizetés mellett szavazni, amely meghaladja a részesedéscsere során átadott értékpapírok névértékének 10 %-át, és ezt az osztalékot ténylegesen ki is fizetik?

Az Európai Közöségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-326/03. sz., Hippocrate Vounakis kontra az Európai Közöségek Bizottsága ügyben 2005. június 2-án hozott végzése ellen Hippocrate Vounakis által 2005. augusztus 24-én benyújtott fellebbezés

(C-322/05. P. sz. ügy)

(2005/C 257/11)

(Az eljárás nyelve: francia)

Hippocrate Vounakis (képviselik: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis és E. Marchal ügyvédek) 2005. augusztus 24-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közöségek Bíróságához az Európai

Közöségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-326/03. sz. ügyben 2005. június 2-án hozott végzése ellen.

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

állapítsa meg és ítéletében mondja ki, hogy:

– az Elsőfokú Bíróságnak (harmadik tanács) a T-326/03. sz., Hippocrate Vounakis kontra az Európai Közöségek Bizottsága ügyben 2005. június 2-án hozott végzését valamennyi rendelkezésében hatályon kívül helyezi;

új rendelkezésként állapítsa meg, hogy:

– a felperes nevének a 2002-es minősítési időszakban az A4-es besorolási fokozatba előléptetettek közé való felvételét elutasító bizottsági határozat megsemmisítése iránti kereset elfogadható;

– a Bíróság az alapeljárás és a fellebbezés alperesét kötelezi az alapeljárás és a fellebbezés költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság a felperes által megtámadott határozat minősítésekor tévesen alkalmazta a jogot.

Az Elsőfokú Bíróság érdemben tévedett, amikor úgy vélte, hogy a felperes az előléptetettek listáját megállapító – számos, az előléptetett tisztviselőknél címzett és egyedi jogi aktusból álló – határozatot támadta meg, mivel a megtámadott határozat az a szigorúan egyedi jellegű határozat, amely a felperesnek az előléptetettek listájára való felvételét tagadja meg.

Mivel a felperes nem volt a más tisztviselők előléptetéséről szóló – és tévesen a megtámadott határozatnak vélt – határozatok címzettje, az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy a személyzeti szabályzat 90. cikke (2) bekezdése második francia bekezdésének második mondata alkalmazandó, ezért – annak ellenére, hogy a felperes 2002. szeptember 16-ig éves szabadságát töltötte – mivel a listát 2002. augusztus 14-én tették közzé, a felperesnek a panasz előterjesztésére rendelkezésére álló határidő a lista közzétételének napjától számítandó.

A fellebbező álláspontja szerint ezzel az Elsőfokú Bíróság megsértette a személyzeti szabályzat 90. cikke (2) bekezdése második francia bekezdésének első mondatát, mert a megtámadott határozat ténylegesen a felperes előléptetésének – az előléptethető tisztviselők érdemeinek összehasonlító vizsgálatát követő – elutasításáról szóló, egyedi határozat, és nem a többi tisztviselő előléptetéséről rendelkező – azonban a felperesnek sérelmet nem okozó – egyedi határozatok.